

Xan Ghuindán quixo casare
non tiña a muller buscada
foille faser o amore
á filla da tía Juana

“Boas noites tía Juana
en donde vai a rapaza.”
“Vai buscarlo ghas pra noite,
xa me parece que tarda.”

E neste entrou a nena
pola porta para dentro.
“Boas noites Xan Ghuindán,
eu traioche no pensamento.”

“Pro ti dirálo de risa,
pero eu dighocho de veras
hai un pouquiño que vinhe
touche quentando as canelas.”

“E logho, tes muito frío
nunca Dios che a min dera
pode que queiras qeser
aghora pa primavera.”

...

“Teño tres cabras moi boas
unha ovella preñada
unha ghaliña que pon
uns ovos apastorrados”

“Se mo ques dir mosiña
non teas fasendo a burla,
xa sabes que son pobiño
e riqueza non é muita
pero habemos de vivir”

...

Fixeron as menisions
como se acostumbrado
fóronllas levar ao cura
que llas lese de contado.

O cura tamén llas leu
no apertorio da misa
a xente que as oiron
fartaron o corpo de risa.

O padriño e a madriña,
o cura, o sancristán
fartaron o corpo de risas
co conto de Xan Ghindán.

De todo o que se pasaba
alí aínda nada sabía.
Cheghou o día da voda
dixo que non o quería.

Eu non seín o que lle pasa
ás rapas desta terra
tíranse os homes a elas
no tempo da primavera.

Alertes, nenas alertes,
non caiades na rateira
non vos fiedes nos homes
en canto estades solteiras.

...

(...) que me casaba
pero pódocho contar
quería faser un saio
téñoche a lan por fiare.

Os sapatos todos rotos
o pano todo furado
se tes cartos comprame uns
casaremos de contado.